

mig til meget faa Ord i den Henseende. Den
 cerede Minister oplyste igaar, at de Jorder, som
 ligge langs med Banen mod Ost, vare de bedste,
 at de stode i den største Skjedsætning; han op-
 lyste, at Populationsforholdene, naar man tager
 et Belte af 2 Mil paa hver Side af Banerne,
 ere de gunstigste paa Ostbanen; Nøgtdags-
 manden for Randers Amts 1ste Valgkreds A.
 Hage gjorde igaar opmærksom paa, at dette 2
 Mills Belte vil man ikke kunne drage, da man
 undertiden med den ene Mil eller Mere vilde
 komme ud i Søen; men naar Befolkningen
 ikke bestomindre vedbliver, uagtet en Mil af
 Beltet paa Grund af Vandet falder bort, at
 være større imod Ost, end i det Andre af Lan-
 det, godtgjør det end hyerligere Rigtigheden af,
 at naar man skal tage Hensyn til den større
 Befolkning, maa man gaae imod Ost. En
 anden Taler for Randers (Klee) oplyste igaar,
 at i Frankrig var man i den Grad overbevist
 om Rigtigheden af at søge Kjøbstæderne, at
 man i Bretagne anlagde en Bane langs igjen-
 nem Kjøbstæderne, omendstjondt Befolkningen
 derved var meget betydeligt større end den,
 der vilde behøves, for at lægge den gennem
 det Andre af Landet, blot fordi man ansaae
 det nødvendigt, for at tilføre Jernbanen Trafik,
 at gaae igjennem disse Knudepunkter for Han-
 del og Omsætning. Jeg troer saaledes, at der
 foreligger uimodsigelige Beviser for, at Ostbanen
 vil være den Bane, som vil koste Staten mindst,
 som vil kræve de færreste Offre. Naar jeg paa
 den anden Side seer hen til den Retning, som
 Handel og Omsætning ville være bedst tjente
 med, kan jeg ikke være i nogen Tvivl om, at
 man bør gaae denne Vej. Det er blevet an-
 ført til Fordeel for en Bane mere midt igjen-
 nem Sjælland, igjennem Centraljælland, at den
 skulde bevirke Landets Opkomst, men det er
 høist tvivlsomt, om et saadant Jernbaneanlæg
 just er det bedste Middel til at fremme Landets
 Opkomst, idet jeg næsten skulde troe, at det vilde
 være det dyreste Middel dertil; for mig er det
 i høi Grad tvivlsomt, om vi i denne Henseende
 ville kunne ubrette Noget i Forhold til de
 Penge, som vi lægge ud; der er jo foreslaaet
 ganske andre Maader, paa hvilke Landets Op-
 komst kunde fremmes, som vilde koste betyde-
 lig Mindre; men der er endnu en Hovedgrund,

som ligger bagved, som ofte er omgaaet, som ikke
 paa en tilstrækkeligt tydelig Maade har været
 omtalt, men som jeg skal tillade mig at frem-
 drage, og det er den, at Producterne fra det
 Andre af Sjælland kunne tilføres Hamborg,
 som skal ansees for Sjællands egentlige Mar-
 kedsted; en vis Deel af Handelsstanden i Sjæl-
 land anseer Hamborg for at have en Tiltræk-
 ningskraft, som gjør, at den hellere vil omgaae
 Kjøbstæderne paa Ostkysten; deraf kommer det,
 at man vil, at Producterne fra det Andre af
 Sjælland føres directe til Hamborg, hvor man
 antager at kunne opnaae høiere Pris paa sine
 Varer; jeg troer ikke, at denne Betragtning er
 fuldkommen rigtig; thi hvis Hamborg var en
 Stad, der consumerede Alt, hvad Sjælland op-
 drætter af Dvæg, og Alt, hvad det producerer
 af Korn, da vilde denne Betragtning kunne
 holde stil, thi den Mand eller den Stad, der
 forbruger en Gjenstand, maa altid være den,
 der kan betale den høiest; naar der altsaa iste-
 detfor Hamborg laa en By som London med
 2½ Million Indvaanere, som kunde spise alt
 det Dvæg, som opdrættes i Sjælland, og brugte
 alt det Korn, som der produceres, da vilde det
 være rigtigt, da vilde vi fra Osten ikke kunne
 concurrere med en saadan Consument; men
 Hamborg er ikke en saadan Consument,
 Hamborg vedbliver altid at være en Mellem-
 handler, og naar man nu vil sige: Ja, men
 Hamborg staaer høit, deels med Hensyn til
 sine Kjøbmænds Handelsdygtighed og deels
 med Hensyn til Besiddelsen af store Capitaler,
 i disse Henseender staaer Hamborg høiere end
 Kjøbenhavn, og derfor maa man søge dertil,
 saa troer jeg, at denne Betragtning tildeels er
 illusorisk. Krisen i 1857 har viist os, at der
 i Hamborg ikke er et saa stort Overmaal af
 Handelsdygtighed, som man tidligere forudsatte,
 ligesom det ogsaa har viist sig, hvorledes det
 stod sig med mange af de hamborgske Capitaler,
 som vi have seet op til. Det forekommer mig
 saaledes, at Hensynet til Hamborg ikke kan
 opfordre os til at holde paa en Midtbane,
 men at vi ganske roligt kunne gaae mod Ost, og
 derfor vil jeg tillade mig at fastholde denne Bane-
 retning. En anden Grund, som er bleven om-
 talt med Hensyn til Ostbanen, men som bestandigt
 er bleven afviist som et gmt Punkt, det er de